

det høje Ting længere, men endnu kun paa Udvalgets Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag om en forandret Affattelse af Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Bramsnaes: Dette Lovforslag har haft en meget mærkelig Skæbne, for saa vidt som det har ført en rolig Tilværelse i Udvalget, hvortil det blev henvist i November Maaned i Fjor, indtil vi nu mod Slutningen af Samlingen med stor Kraft har taget fat paa at fremme det. Men jeg skal i den Henseende ganske slutte mig til de Ord, der blev udtalt af den ærede Ordfører for Udvalget: at vi alle har ment, at den bedste Maade er faa denne Sag videre paa var at faa en Indstilling fra Udvalget, der kunde komme gennem Landstinget, selv om vi i denne Indstilling ikke fik udtrykt alle de Ønsker, hver især nærer. Naar vi har gjort det, er det ogsaa, fordi vi gaar ud fra — det gør jeg i hvert Fald —, at Folketinget ikke faar Tid til at gøre Sagen færdig i denne Rigsdagssamling, men vil behandle den i næste Rigsdagssamling og derfor formentlig vil gøre Forsøg paa at rette paa Punkter, som vi ikke har kunnet gennembehandle her. Det er der maaske Ønske om fra alle Sider. Paa et Punkt vil vi for vort Vedkommende ønske, at der vil blive gjort Forsøg paa at indføre Forandring i Loven, det er med Hensyn til Tidspunktet for Bestemmelsernes Ikrafttræden. Den ærede Ordfører udtalte, at Loven kunde jo godt træde i Kraft, før de 10 Aar, der er nævnt i Lovforslaget, var udløbet, og det giver jeg den ærede Ordfører Ret i. Men alligevel vilde vi fra vor Side have ønsket, at der var fastsat et tidligere Tidspunkt. Naar vi ikke har stillet Ændringsforslag derom, men det foreliggende Forslag fremtræder som enstemmigt indstillet af Udvalget, er det ikke, fordi vi har skiftet Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, men fordi vi har ment det nødvendigt i Øjeblikket at resignere paa at fremholde dette Standpunkt stærkere. Jeg haaber imidlertid, at det vil blive gjort gældende andre Steder og efterhaanden vinde saaledes Terræn blandt Tingenes Medlemmer, at det lykkes at bringe Tidspunktet for Bestemmelsernes Ikrafttræden noget nærmere end det, der i Forslaget er fastsat som yderste Termin. Disse Bemærkninger om Tidspunktet har jeg gerne villet gøre for at vise, at vi ikke i den Henseende ser anderledes paa Sagen, end da Lovforslaget var til første Behandling, hvor vi hævdede, at der burde sættes et tidligere Tidspunkt.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Form kan jeg ganske slutte mig til den Udredning, der er foretaget af den ærede Ordfører for Udvalget. Jeg skal kun tilføje, at jeg tror, at der i den Form, Forslaget har faaet i Udvalgets Indstilling, ligger en vis Linie, som det vil være frugtbart at forsøge at følge ved Løsningen af dette vanskelige Spørgsmaal.

Justitsministeren (Rytter): Der er vist ikke mange Sager, som i den Grad har givet Anledning til Tvivl hos et Udvalgs Medlemmer som denne, idet man rent sagligt kan betragte den paa forskellig Maade. Jeg hører til dem, som mener, at der maa træffes en saadan Ordning, at offentlige og private Forretninger skilles ud fra hinanden i størst mulig Udstrækning. Vi prøvede at finde en Vej frem ved at sætte som Betingelse for at blive ansat i Ministerierne eller blive Landsretssagfører, at vedkommende havde været et Aar ude i en Embedsstilling. Der har været konfereret derom med de forskellige Ministerier, som har stillet sig noget betænkelige overfor Spørgsmaalet. Men naar nu Sagen kommer til Folketinget, vil der blive Lejlighed til at diskutere den nærmere. Jeg haaber, at det skal lykkes Rigsdagen at blive enig om et Lovforslag, som kan virke godt ude blandt Befolkningen, og i saa Henseende maa jeg sige, at jeg var glad baade ved Ordførerens Udtalelser og ved de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, som mente, at vi var inde paa en Vej, der maaske baade var frugtbar og farbar, den Vej, som jeg ogsaa tror vi maa gaa, nemlig den, at vi ikke faar for mange Fuldmægtige, der bliver statsansatte, men at selve den Regel, at offentlig og privat Virksomhed ikke maa sammenblandes, bliver gældende for alle Fuldmægtige, ogsaa dem, der ikke er statsansatte, saaledes at de maa dele Skæbne med Embedsmændene i den Henseende, at de kun kan have de Forretninger, som en speciel Tilladelse henlægger til dem. Jeg er glad ved, at Udvalget er kommet til et Resultat, og at Sagen nu bliver oversendt til Folketinget, hvor den vil kunne diskuteres videre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag om en ændret Affattelse af Lovforslaget af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, (se Tillæg B. Sp. 2786) vedtoges uden Afstemning.